

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobce: Tinh Le Tat**, IČ: 612 63 141, s místem podnikání Luční 327, 435 42 Litvínov - Janov, proti **žalovanému: Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Celního ředitelství Ústí nad Labem ze dne 7.12.2010, č.j. 10761-2/2010-200100-21,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek v částce 2.000,- Kč. Částka 2.000,- Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou ze dne 18.7.2011, která byla prostřednictvím držitele poštovní licence zdejšímu soudu doručena dne 20.7.2011, domáhal zrušení rozhodnutí Celního ředitelství Ústí nad Labem (dále jen „původní žalovaný“) ze dne 7.12.2010, č.j. 10761-2/2010-200100-21, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Celního úřadu Most ze dne 6.10.2010, č.j. 19953-5/2010-206500-021, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 50.000,- Kč, jakož i povinnost uhradit náklady správního řízení paušální částkou ve výši 1.000,- Kč, za spáchání správního deliktu dle ustanovení § 135b odst. 1 písm. b) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, kterého se měl žalobce dopustit tím, že v provozovně na adrese Přátelství 246, Litvínov – Janov, kde je žalobcem provozována „*Večerka – potraviny*“, skladoval 6 balení tabákové směsi značky Golem, přičemž každé balení bylo o obsahu 150 g, tj. celkem 0,9 kg, přičemž ani jedno balení této tabákové směsi nebylo označeno příslušnou tabákovou nálepkou.

Vzhledem k tomu, že dne 1.1.2013 vstoupil v účinnost zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o celní správě“), musel se zdejší soud předně vypořádat s otázkou, který správní orgán v oblasti výkonu celní správy je žalovaným od 1.1.2013. Dle ustanovení § 81 odst. 1 zákona o celní správě byla mimo jiné s účinností od 1.1.2013 zrušena všechna celní ředitelství zřízená podle zákona č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů. V souladu s tímto ustanovením bylo tudíž kromě jiného zrušeno i Celní ředitelství Ústí nad Labem, jež vydalo žalobou napadené rozhodnutí. V souladu s ustanovením § 82 odst. 2 zákona o celní správě se celními ředitelství, které jsou uvedeny v rozhodnutích vydaných při správě daní nebo ve

správním řízení do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, rozumí orgány celní správy, jež jsou příslušné od 1.1.2013 dle zákona o celní správě.

Jelikož napadené rozhodnutí je rozhodnutím, které bylo vydáno v rámci odvolacího řízení původním žalovaným, je žalovaným s účinností od 1.1.2013 namísto Celního ředitelství Ústí nad Labem dle ustanovení § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) ve spojení s ustanoveními § 2 a § 4 odst. 1 písm. a), jakož i ustanovením § 82 odst. 2, zákona o celní správě Generální ředitelství cel se sídlem v Praze. Z obsahu žaloby vyplývá, že se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí původního žalovaného, což znamená, že se jedná o řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle ustanovení § 65 a násl. s.ř.s.

Před meritorním projednáním žaloby je soud povinen zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení, neboť k samotnému přezkumu napadeného rozhodnutí může soud přistoupit toliko tehdy, jsou-li splněny podmínky řízení. Pakliže podmínky řízení nejsou splněny, soud není oprávněn žalobu věcně přezkoumávat a žalobní návrh usnesením odmítne. Jak již bylo v úvodu zmíněno, v tomto konkrétním případě je žalobcem brojeno proti rozhodnutí správního orgánu, tj. proti rozhodnutí původního žalovaného. V takovémto případě lze žalobu proti rozhodnutí správního orgánu v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 s.ř.s. **podat do dvou měsíců** poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Dle ustanovení § 72 odst. 4 s.ř.s. **zmeškání lhůty** pro podání žaloby **nelze prominout**.

Dle ustanovení § 40 odst. 2 s.ř.s. lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový dne v měsíci, končí lhůta posledního dne tohoto měsíce. Dle ustanovení § 40 odst. 4 s.ř.s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li s.ř.s. jinak.

Z předloženého správního spisu soud zjistil, že usnesením původního žalovaného ze dne 18.2.2011, č.j. 1786/2011-200100-21, byl žalobci ustanoven opatrovník, a to z důvodu, že se žalobce na poslední známé adrese nezdržoval, a tudíž se mu prokazatelně nedařilo doručovat písemnosti související se správním řízením vedeným orgány celní správy. V důsledku této skutečnosti bylo v souladu s ustanovením § 34 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), žalobou napadené rozhodnutí namísto žalobci doručováno ustanovenému opatrovníkovi. Ze správního spisu, resp. ze založené dodejky o doručení napadeného rozhodnutí, je zřejmé, že napadené rozhodnutí bylo ustanovenému opatrovníkovi doručeno dne **24.3.2011**, přičemž tato skutečnost jím byla stvrzena jeho vlastnoručním podpisem na předmětné dodejce. Na napadeném rozhodnutí byla vyznačena právní moc ke dni 24.3.2011.

Na tomto místě považuje soud za vhodné poznamenat, že až do vydání napadeného rozhodnutí bylo žalobci ze strany správních orgánů bez jakýchkoliv problémů a pochybností vždy úspěšně doručováno na adresu: Luční 327, 435 42 Litvínov – Janov, tj. na adresu jeho místa podnikání. Problém s doručováním nastal až v případě doručení napadeného rozhodnutí. Ze správního spisu soud zjistil, že při doručování písemnosti obsahující napadené rozhodnutí nebyl žalobce zaměstnancem držitele poštovní licence zastížen na dotyčné adrese, tj. na místě jeho podnikání, takže z tohoto důvodu byla následně písemnost obsahující napadené

rozhodnutí uložena, a to v provozovně držitele poštovní licence. Žalobce byl na tuto skutečnost upozorněn prostřednictvím oznámení o neúspěšném doručení písemnosti vhozeným do jeho domovní schránky dne 10.12.2010. Z dotyčné obálky je zřejmé, že žalobci bylo na doručované adrese zanecháno oznámení o neúspěšném doručení písemnosti obsahující napadené rozhodnutí. Tato písemnost byla v provozovně držitele poštovní licence uložena, resp. připravena k vyzvednutí, ode dne 13.12.2010. Písemnost však žalobcem ve lhůtě stanovené pro uložení nebyla vyzvednuta, takže byla dne 29.12.2010 vrácena odesílateli, tj. původnímu žalovanému. Dle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu platí, jestliže si adresát uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty. Jinak řečeno – písemnost se považuje za doručenou 10 dnem poté, co byla připravena k vyzvednutí. Pakliže byla písemnost připravena k vyzvednutí dne 13.12.2013, přičemž ve stanovené lhůtě nebyla žalobcem vyzvednuta, předmětnou písemnost je třeba v souladu s ustanovením § 24 odst. 1 správního řádu považovat za doručenou (fikci) dnem **23.12.2010** (čtvrtek).

Soud vzhledem k právní úpravě doručování ve správním řízení zakotvené ve správním řádu má za to, že v tomto konkrétním případě nebylo nutné žalobci ustanovit opatrovníka, neboť soud má za to, že zde nebyly splněny zákonné podmínky pro ustanovení opatrovníka. Dle ustanovení § 32 odst. 2 písm. d) správního řádu správní orgán ustanoví opatrovníka osobám neznámého pobytu nebo sídla a osobám, jímž se prokazatelně nedaří doručovat. V tomto případě je soud toho názoru, že poté, co byla písemnost obsahující napadeného rozhodnutí vrácena zpět odesílateli, tj. původnímu žalovanému, z důvodu, že žalobcem nebyla ve stanovené lhůtě vyzvednuta, nebylo vůbec nutné činit další pokusy o doručení této písemnosti prostřednictvím příslušníků Celního úřadu Most, resp. ustanovovat žalobci opatrovníka. Předmětná písemnost již totiž byla žalobci v souladu s ustanovením § 24 odst. 1 správního řádu řádně prostřednictvím fikce doručena, a to dne 23.12.2010. S ohledem na tuto skutečnost napadené rozhodnutí nabylo právní moci dne 23.12.2010, tj. dnem doručení. V důsledku této skutečnosti tedy ani nemohly být splněny podmínky pro ustanovení opatrovníka dle ustanovení § 32 odst. 2 písm. d) správního řádu, když stěžejní předpoklad pro aplikaci tohoto ustanovení je, tj. že se adresátovi (neznámého pobytu, za což žalobce nešlo v ten okamžik považovat) nedaří prokazatelně doručovat, nebyl splněn. Okolnost, že si žalobce jednu písemnost, byť obsahující napadené rozhodnutí, ve stanovené lhůtě nevyzvedl, nemůže bez dalšího znamenat, že se žalobci nedaří prokazatelně doručovat, tím méně, že je neznámého pobytu.

I kdyby vzal soud v úvahu pozdější den doručení rozhodnutí, a to doručení rozhodnutí ustanovenému opatrovníkovi dne 24.3.2011. Poslední den této dvouměsíční lhůty v souladu s ustanovením § 40 odst. 2 s.ř.s. připadl na den 24.5.2011 (úterý), takže aby byla zachována dvouměsíční lhůta pro podání žaloby musela by být žaloba žalobcem nejpozději tento den předána soudu, anebo mu být zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence. Ze soudního spisu, tj. z podacího razítka obálky, do níž byla vložena předmětná žaloba, je však zřejmé, že žaloba byla předána k poštovní přepravě až dne 19.7.2011, když pro zachování lhůty pro podání žaloby bylo nezbytné, aby žaloba byla k poštovní přepravě předána nejpozději dne 24.5.2011.

Ve světle výše uvedených okolností nezbylo soudu nic jiného, než vyslovit, že předmětná žaloba byla žalobcem podána opožděně, neboť žalobcem nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta pro podání žaloby. Z tohoto důvodu musel soud

s odkazem na ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. žalobu výrokem ad I. pro opožděnost odmítnout.

Z důvodu odmítnutí žaloby soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. ve výroku ad II. tohoto usnesení nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

O soudním poplatku bylo soudem v souladu s ustanovením § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění účinném do 31.12.2011, výrokem ad III. rozhodnuto tak, že uhrazený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč z důvodu odmítnutí žaloby bude žalobci z účtu soudu vrácen v obvyklé lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 3. června 2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová